

A Plovdiski Raionen Sed (Bulgária) által 2009. július 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Vassil Ivanov Georgiev kontra Tehniceski universitet Sofia, filial Plovdiv

(C-268/09. sz. ügy)

(2009/C 220/53)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Plovdiski Raionen Sed

Az alapeljárás felei

Felperes: Vassil Ivanov Georgiev

Alperes: Tehniceski universitet Sofia, filial Plovdiv

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseivel az olyan nemzeti jogszabály alkalmazása, amely nem engedélyezi határozatlan időtartamú munkaszerződés megkötését 65. életévüket betöltött professzorokkal? Ebben az összefüggésben, pontosabban az irányelv 6. cikke (1) bekezdésének figyelembevételével törvényes cél által objektíven és ésszerűen igazoltak, valamint arányosak-e a hátrányos megkülönböztetés elleni védelemről szóló törvény 7. cikke (1) bekezdésének 6. pontja szerinti intézkedések, amelyek egy meghatározott állás tekintetében foglalkoztatási korhatárt vezetnek be, tekintettel arra, hogy az irányelvet teljes egészében átültették a bolgár jogba?
- 2) Ellentétes-e a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv rendelkezéseivel az olyan nemzeti jogszabály, amely szerint a 68. életévüket betöltött professzorokat kötelezően nyugdíjazza? A jelen ügyben bemutatott tényállás és körülmények tekintetében, valamint az irányelv és az irányelvet átültető vonatkozó nemzeti jog közötti ellentét megállapítása esetén lehetséges-e az, hogy a közösségi jog rendelkezéseinek értelmezése a nemzeti jog alkalmazásának mellőzését vezet?
- 3) A nemzeti jog az említett kor elérését határozza-e meg a határozatlan idejű munkaviszony megszűnésének és annak ugyanazon munkavállaló és ugyanazon munkáltató közötti, ugyanazon munkakör tekintetében fennálló határozott idejű munkaviszonyként történő folytatása lehetőségének egyetlen feltételként? Meghatározza-e a nemzeti jog az ugyanazon munkáltatóhoz fűződő határozott időtartamú munkaviszony, — határozatlan időtartamú munkaszerződés határozott időtartamúvá való átalakulását követő — meghosszabbításai időtartamának és számának felső határát, amelyek

letelte után a felek közötti munkaviszony folytatására nincs lehetőség?

⁽¹⁾ HL L L 303., 16. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.

2009. július 15-én benyújtott kereset — az Európai Közösségek Bizottsága kontra Spanyol Királyság

(C-269/09. sz. ügy)

(2009/C 220/54)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: R. Lyal és F. Jimeno Fernández meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság — mivel elfogadta, és hatályban tartotta a természetes személyek jövedelemadójáról, valamint a társasági adóról, a külföldiek jövedelemadójáról és a vagyonadóról szóló törvények részleges módosításáról szóló, 2006. november 28-i 35/2006. sz. törvény 14. cikkét, amelynek alapján a lakóhelyüket külföldre áthelyező adózók kötelesek valamennyi nem adózott jövedelmüket beleszámítani azon adóév adóalapjába, amelynek során utoljára minősültek belföldi adózónak — nem teljesítette az EK 19., az EK 38. és az EK 43. cikkéből, valamint az EGT-megállapodás 28. és 31. cikkéből eredő kötelezettségeit.
- a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A természetes személyek jövedelemadójáról, valamint a társasági adóról, a külföldiek jövedelemadójáról és a vagyonadóról szóló törvények részleges módosításáról szóló, 2006. november 28-i 35/2006. sz. spanyol törvény 14. cikkének megfelelően a jövedelmek után a megszerzésük éve szerint kell adót fizetni. E cikk (2) bekezdése ugyanakkor különös szabályokat állapít meg, amelyek bizonyos jövedelemtípusok adóztatását különböző adóévekben teszik lehetővé. A lakóhelyét külföldre áthelyező adózó esetében azonban e cikk (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy minden korábban nem adózott jövedelmet annak az évnél az adóalapjába kell beleszámítani, amelynek során az adózó utoljára minősül belföldinek.
2. A Bizottság úgy véli, hogy a spanyol jogszabályok hátrányosan megkülönböztető bánásmódot tesznek lehetővé abban az esetben, ha valamely természetes személy Spanyolországon kívülre helyezi át lakóhelyét, mivel a spanyol szabályozásnak attól függetlenül kell érvényesülnie, hogy a természetes személy fenntartja-e spanyolországi lakóhelyét vagy sem.

3. E jogszabályok sértik a személyek szabad mozgására vonatkozó EK 19., EK 38. és EK 43. cikket, valamint az EGT-megállapodás 28. és 31. cikkét.

Az Elsőfokú Bíróság (nyolcadik tanács) T-127/04. sz., KME Germany AG, korábban KM Europa Metal AG, KME France SAS, korábban Tréfinétaux SA és KME Italy SpA, korábban Europa Metall SpA kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2009. május 6-án hozott ítélete ellen a KME Germany AG, korábban KM Europa Metal AG, KME France SAS, korábban Tréfinétaux SA és KME Italy SpA, korábban Europa Metall SpA által 2009. július 16-án benyújtott fellebbezés

(C-272/09. P. sz. ügy)

(2009/C 220/55)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: KME Germany AG, korábban KM Europa Metal AG, KME France SAS, korábban Tréfinétaux SA és KME Italy SpA, korábban Europa Metall SpA (képviselők: M. Siragusa, G. Rizza és M. Piergiovanni, avvocati, A. Winckler, avocat, T. Graf, Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az ítéletet,
- amennyiben a Bíróság rendelkezésére álló adatok alapján lehetséges, részben semmisítse meg a határozatot és csökkentse a KME-vel szemben kiszabott bírság összegét, és
- a Bizottságot kötelezze a jelen eljárás, valamint az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére,

vagy másodlagosan, ha az ügy állása a fentieket nem teszi lehetővé,

- helyezze hatályon kívül az ítéletet (beleértve azt a rendelkezést is, amelyben az Elsőfokú Bíróság a KME-t kötelezi a költségek viselésére), az ügyet pedig utalja vissza az Elsőfokú Bírósághoz.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők az első jogalapjukban az Elsőfokú Bíróság azon megállapítását kifogásolják, mely szerint a Bizottság jogilag megfelelő módon bizonyította, hogy az egyenletesen csévelt tekercsekkel kapcsolatos megállapodások (*Level Wound Coils Arrangements*) hatással voltak a releváns piacra, következésképpen pedig a KME-vel szemben kiszabott bírság kiindulási összegének megállapítása során figyelembe kellett venni e körülményt. Az Elsőfokú Bíróság ezzel az okfejtéssel, valamint a KME keresetében kifejtett első jogalap elutasításával megsértette a közösségi jogot, valamint logikátlan és nem megfelelő indokolást adott. Az Elsőfokú Bíróság továbbá nyilvánvalóan elferdítette a tényeket és az elé terjesztett bizonyítékokat, amennyiben helytállóan minősítette a Bizottság azon következtetését, mely

szerint a KME által rendelkezésre bocsátott gazdasági jellegű bizonyítékok nem támasztották alá, hogy a jogsértés a maga egészében nem gyakorolt semmilyen hatást a piacra.

A fellebbezők a második jogalapjukban azt kifogásolják, hogy az Elsőfokú Bíróság megfelelőnek ítélte, hogy a Bizottság — a jogsértéssel érintett piac méretének meghatározása érdekében, melyre a KME-vel szemben kiszabott bírság kapcsán a jogsértés súlyosságával kapcsolatos tényező megállapítása céljából került sor — olyan piaci értékre hivatkozott, amely tévesen magában foglalta a „kartellel érintett” piactól elkülönülő beszállítói piacon eszközölt értékesítésekből származó jövedelmeket is, annak ellenére, hogy a kartell tagjai vertikálisan nem tagozódtak a beszállítói piacba. Az Elsőfokú Bíróság ezzel az okfejtéssel, valamint a KME keresetében kifejtett második jogalap elutasításával megsértette a közösségi jogot, és nem megfelelő indokolást adott.

A fellebbezők a harmadik jogalapjukban azt kifogásolják, hogy az Elsőfokú Bíróság elutasította a keresetben kifejtett harmadik jogalapot, mely szerint a Bizottság tévesen alkalmazta a bírság megállapításának módszeréről szóló 1998. évi iránymutatást, valamint megsértette az arányosság és az egyenlő bánásmód elvét, amennyiben a jogsértés időtartama mérlegelésének eredményeként a KME-vel szemben kiszabott bírság kiindulási összegét a lehetséges legmagasabb százalékos mértékkel növelte. A fellebbezők szerint az Elsőfokú Bíróság megsértette a közösségi jogot, valamint homályos, logikátlan és nem megfelelő indokolást adott, amennyiben helybenhagyta a határozat vonatkozó részét.

A fellebbezők a negyedik jogalapjukban azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a közösségi jogot, amennyiben elutasította a keresetben kifejtett negyedik jogalap negyedik részét és helybenhagyta a határozat vonatkozó részét, amelyben a Bizottság megtagadta, hogy a KME-t az 1996. évi engedékenységi közlemény hatókörén kívüli együttműködésének jogcímén a bírság csökkentésének kedvezményében részesítse, megsértve ezzel a bírság megállapításának módszeréről szóló 1998. évi iránymutatást, valamint a tisztességes eljárás és az egyenlő bánásmód elvét.

A fellebbezők az ötödik és egyben utolsó jogalapjukban azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a közösségi jogot és a fellebbezőknek a teljes körű és tényleges bírósági felülvizsgálathoz való alapvető jogát, amennyiben elmulasztotta a KME érveinek alapos és körültekintő vizsgálatát, a Bizottság irányában pedig elfogultságot tanúsított.

A Tribunal de grande instance de Paris (Franciaország) által 2009. július 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Olivier Martinez, Robert Martinez kontra Société MGN Ltd.

(C-278/09. sz. ügy)

(2009/C 220/56)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de grande instance de Paris